

НАРОДНО СЪБРАНИЕ		
Вх. No	954-04-239	
Дата	13	12 2019 г.

16⁴⁶
16-10-19

ЧРЕЗ

Г-ЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА

44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

ДО

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА КОМИСИЯТА

ПО ОБРАЗОВАНИЕТО И НАУКАТА

Г-ЖА МИЛЕНА ДАМЯНОВА

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл. 83, ал. 1 от ПОДНС внасям аргументирано предложение за допълнение на приетия на първо гласуване законопроект за изменение и допълнение Закон за висшето образование, № 902-01-42, внесен от Министерски съвет на 12.08.2019 г., както следва:

1. В §42 в чл. 90 да се създаде нова ал. 5 със следния текст: „Не по-малко от 20 на сто от приходите от такси за обучение и от средствата от държавния бюджет за издръжка на обучението, определени по реда на чл. 91, ал. 2 и 3, постъпили за обучението на студенти и докторанти, се използват за заплащане на практическото обучение на лечебните заведения – бази за практическо обучение“.
2. Създава се нова ал. 6 със следния текст: „Академичният съвет утвърждава размера на средствата за практическо обучение и разпределението им между базите за практическо обучение, в съответствие с ал. 5 и сключените договори с лечебните заведения“.

3. Досегашните ал. 5, 6, 7, 8, 9 и 10 стават съответно ал. 6, 7, 8, 9, 10 и 11.

4. Да се създаде нов параграф § 65 в подразделение „Преходни и заключителни разпоредби“:

§ 65. (1) В Закона за лечебните заведения (обн., ДВ, бр. 62 от 1999 г.; изм., бр. 88 и 113 от 1999 г.; попр., бр. 114 от 1999 г.; изм., бр. 36, 65 и 108 от 2000 г.; Решение № 11 на Конституционния съд от 2001 г. – бр. 51 от 2001 г.; изм., бр. 28 и 62 от 2002 г., бр. 83, 102 и 114 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 46, 76, 85, 88 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 59, 80 и 105 от 2006 г., бр. 31, 53 и 59 от 2007 г., бр. 110 от 2008 г., бр. 36, 41, 99 и 101 от 2009 г., бр. 38, 59, 98 и 100 от 2010 г., бр. 45 и 60 от 2011 г., бр. 54, 60 и 102 от 2012 г., бр. 15 и 20 от 2013 г., бр. 47 от 2014 г., бр. 72 и 95 от 2015 г., бр. 81 и 98 от 2016 г., бр. 85, 99, 101 и 103 от 2017 г., бр. 18, 77, 84, 91 и 102 от 2018 г. и бр. 13 и 24 от 2019 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 90 се създава нова ал. 8 със следния текст: „Условията и редът за сключване на договорите по ал. 7 се определят с наредба на Министерски съвет“.

2. Ал. 8 става ал. 9 и се изменя както следва: „Средствата за финансиране на обучението за придобиване на специалност в системата на здравеопазването на места, финансирани от държавата, се осигуряват от държавния бюджет в частта му за здравеопазването“.

3. Създава се ал. 10 със следния текст: „Средствата за финансиране на практическото обучение на студенти и докторанти по договорите с лечебните заведения се осигуряват от висшите училища. Финансирането на практическото обучение не може да бъде по-малко от 20 на сто от размера на средствата за издръжка на обучението по чл. 91, ал.1, т. 1 от Закона за висшето образование и 20 на сто от размера на постъпленията от таксите за платено обучение по чл. 90, ал. 3, т. 4б от Закона за висшето образование.“

Критериите и условията за финансиране се определят с наредбата по ал. 8“.

4. Досегашната ал. 9 става ал. 11.

Мотиви:

Съгласно чл. 90, ал. 7 от Закона за лечебните заведения условията и редът за провеждане на практическото обучение на студентите и докторантите в университетските болници, както и финансирането му, се уреждат с договор между лечебното заведение и висшето училище. Средствата за финансиране на обучението на студентите и докторантите се осигуряват от държавния бюджет в частта му за образованието и науката (чл. 90, ал. 8 от ЗЛЗ), а редът и условията за финансирането (т.е. конкретните способности за заплащане на обучението) се определят в договора между висшето училище и университетската болница.

От приемане на цитираните законови разпоредби до днес липсва правен механизъм, който да гарантира прилагането им в действителност. Университетските болници са лишени от възможността да получат необходимото им финансиране за допълнителните им функции и натовареност, свързани с провеждане на обучението на студенти и докторанти. Една от причините за това е, че в нормативната уредба съществуват празнини, а висшите училища отказват да подписват договори, в които се предвиждат плащания към лечебните заведения.

Законът за висшето образование не съдържа текст, който да задължава ректорите и академичните съвети на висшите училища да използват част от средствата по чл. 90, ал. 3, т. 1 и/или 4 „б“ от ЗВО за финансиране на базите за практическо обучение, както насочват разпоредбите на чл. 90, ал. 7 и ал. 8 от ЗЛЗ. В чл. 90 от ЗВО е предвидено академичните съвети да утвърждават финансовата рамка и разпределението на средства само за основните звена и филиалите на висшето училище, но не и за базите за практическо обучение. Липсата на общи правила и показатели за определяне размера на финансирането в договорите по чл. 90, ал. 7 от ЗЛЗ е основната причина

висшите училища да отказват всякакви форми и способности на финансиране, включително подписване на договори за практическо обучение с финансови клаузи в полза на университетските болници. Принципът за договорна свобода осигурява тази възможност за висшите училища.

От друга страна отсъствието на споразумение между висшите училища и лечебните заведения създава редица предпоставки за неспазване на учебните планове и неизпълнение на програмите за студентско обучение. Законодателят изрично е предвидил, че учебната и научно-изследователската дейност в клиниките и отделенията се съгласува с управителя или изпълнителния директор на лечебното заведение. Договорите между висшите училища и лечебните заведения са и с оглед изпълнението на други законови изисквания, свързани с акредитацията, осъществяването и отчитането на медицинската помощ, задълженията за обработка на лични данни, закрилата на правата и законните интереси на пациентите и др.

В тази връзка детайлизирането на нормативната уредба е абсолютно необходимо както по въпросите с финансирането, така и по други важни въпроси, които трябва да залегнат в договорите между лечебните заведения и висшите училища. Въвеждането на еднакви правила по отношение на реда и условията за подписване на договорите и тяхното основно съдържание ще допринесе за стандартизиране на отношенията и недопускане на нарушения на нормативните актове.

ВНОСИТЕЛ: